

Hürmüz (Tirat)

Oyunun Adı: Yedi Kocalı Hürmüz

Yazar: Sadık Şendil

HÜRMÜZ – İşte o Hürmüz de benim. İzin verirsiniz hikayemi ben kendim anlatayım size. Az önce masalımıza başlayan cadalozun anlattıklarına inanmanızı istemem. Çünkü masallarda daima abartı vardır. Yedi koca! Yok deve! Daha neler canım. Benim... bir sayayım... sadece beş tane kocam var. Bir kadında aynı anda kazık kadar beş koca çok gibi gelir sizlere ama inanın çok değil. Bakın anlatayım.

Kocalarımdan biri berberdir. Beni bir paşa konağında orta hizmetinde zanneder. Haftada bir gün izinliyim derim ona. Salı akşamları kendi evinde bekler beni. Gül gibi geçinir gideriz.

Çarşambaları Bekçi Memo'ya ayırmışımıdır. Ben onu kendi evimde beklerim. Diğer günler gelmesine ihtimal yoktur, nöbettedir hep ve koca İstanbul'un asayışı zavallı Memo'mun üstüne yüklenmiştir. Uzun bir haftanın hasretiyle deliler gibi koşar eve ve sabahlara kadar... kütük gibi uyur. Çünkü karakolda uyku yüzü göstermezler Memocuğuma.

Perşembeleri hallaç kocamın gecesidir. Süslenir, püslenir, udumu elime alır onu beklerim. Dükkanı Lüleburgaz'dadır. Eli de azıcık dardır. Ama her gelişinde bir iki mecdiyesini alırım garibin.

Cumalar sarhoş Ömer'indir. En belalı kocam odur. Allah'tan ki ya meyhanede, ya oyunda, yahut kavgadadır. Karakoldan, hapisten vakit bulursa gelir... Beş aydır yine içeride, daha da iki sene yatacakmış. Yatsın aman, biraz başımı dinleyeyim.

Bu kadar işte... A, durun, Mehmet Ali'yi unuttum. Ama oncağızın günü saati yok. Fiyzan'da redif taburunda sipahi çavuşudur. Nikahtan bir saat sonra gitti, gidiş o gidiş. Ne mektup, ne haber... İster misiniz şehit düşün de bir de dul kalayım. Ben istemem, çünkü dul maaşı develede kulak. Halbuki şimdi her ay askerlik şubesine gidip yiyecek bedelini ve tütün paramı çıtır çıtır alıyorum. Allah Mehmet Ali'ne ömür versin.

Etti beşş!... Görüyorsunuz ki o kadar da zor iş değil bu. Üstelik haftanın iki gecesi yalnız bile kalıyorum. E o kadarına da katlanacağız artık. Peki bu niye böyle diyeceksiniz şimdi? Sebebi gayet basit. (Birazdan göreceksiniz.)

Geçim derdi, hesap meselesi, ortalık ateş pahası. Ekmek on paraya fırladı, peynir 45 para. Bu zamanda bir ev ayda beşyüz kuruştan aşağıya dönmüyor. Ben de her ay başı beşyüz kuruş getirebilecek tek bir koca bulamayınca, yüzer kuruş getirebilecek beş tek koca buldum ve hesabı tutturdum. Laf aramızda, dünya git gide daha da ateş pahası olacak. Gün gelecek has ekmeğin okkası yüz kuruşa fırlayacakmış diyorlar. O günü görecekt kadınların hallerini düşünüyorum. Aylık hesabı acaba kaç lira kazançlı kaç tane koca ile tutturabilecekler. Ay, Allah kolaylık versin onlara.